

Както свѣтлина-та на слънце-то останува малко време подиръ заходжаніе-то му; така и Христіанинъ, кога умре, оставя подиръ себе си поменъ на свои-тъ добры работы. Той и подиръ смъртъ-тъ си освѣтлява даже и онѣзи, които търсятъ Божій-тъ пѣтъ.

Тогази праведници-тъ ще просвѣтлѣтъ както слънце-то въ царство-то на Отца си Мат. 13; 43.

МЪСЕЦЪ-ТЪ.

Мѣсець-тъ не свѣти отъ себе си. Той е тъменъ, и заема всичкъ-тъ си свѣтлинъ отъ слънце-то.

Една-та му половина е всякога освѣтлена отъ зары-тъ на слънце-то, ако ный и да не можемъ да видимъ това.

Ный ся нахождамы на такова положеніе, щото мѣсець-тъ ни ся прѣдставя пълень, подиръ това малко по малко става малкъ рогъ, най подиръ той за малко време съвсѣмъ ся изгубя отъ погледъ-тъ. Но той не е въ тъмнинъ; една-та му половина всякога е освѣтлена отъ зары-тъ на слънце-то.